

sentlig Skade og uden noget væsentligt Afbræk for de private Creditforhold, at Staten foretog den Convertering, hvorom her er Tale. Jeg maa nemlig for det Første gjøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om at stifte noget nyt Gjældsforhold, men at her egentlig kun er Tale om at convertere et allerede bestaaende Gjældsforhold, der skulde liquideres i Løbet af 5 Kvartaler, til en opsigelig Gjæld, som har en længere Varighed. Det er derhos en Erfaringsætning, som jeg troer vil være flere end mig bekendt, at Creditbeviserne ere meget lidet i Omløb; jeg har havt Leilighed til at iagttage, at ikke blot de Creditbeviser, hvorom der her er Tale, men ogsaa, efterat den første paniske Stræk havde sat sig, de tidligere udgivne Creditbeviser have været paa faste Hænder i et langt større Forhold, end man havde kunnet vente. Det bliver altsaa et Spørgsmaal, om de Hænder, hvorpaa de nu ligge, og som ville give Slip paa dem, for at faae Statsobligationer, ogsaa ville være meget redbonne til at hjælpe paa de private Erhverv, være sig ved at gjøre Laan i Eiendomme eller til industrielle Anlæg eller ved at kjøbe Creditforenings-Obligationer, og faa fremdeles. Det er et Moment, som jeg anseer for at være af en meget tvivlsom Besskaffenhed, og jeg tilstaaer, at jeg i den Henseende ikke nærer nogen Frygt for, at den almindelige Credit skal blive udsat for nogen Rystelse i Anledning af nærværende Lovforslag. Men jeg maa desuden gjøre det høitagede Thing opmærksom paa een Omstændighed, og det er den, at de Laan, vi hidtil have sluttet i Anledning af Krigen, for Størstedelen have været udenlandske; der er vel tidligere converteret et Par Millioner Creditbeviser, men i det Hele taget have de Laan, som have været contraherede, været udenlandske. Nu er det vistnok saa, at ethvert Laan, som et Land slutter, om det endog afflutes med Udlandet, maa forudsættes efterhaanden at komme tilbage i Landet selv, men der skal, som bekendt, ogsaa Tid dertil; og ligesom vi have den Erfaring for os, at Treprocent Laanet af 1825 for en meget væsentlig Deel nu befinder sig paa indenlandske Hænder,

saaledes er det ogsaa min Overbevisning, at af de tvende 5pCts. engelske Laan, som ere afflutede under Krigen, et ikke lidet Beløb allerede er kommet her til Danmark og tilhører danske Borgere; men paa den anden Side er jeg ogsaa overbevist om, at der langt fra er kommet Saameget af disse Laan paa danske Hænder, som der ved dem er kommet fremmede Penge ind i Landet. Jeg troer, det er en Kjendsgjerning, som upaatvivlelig flere vilde have havt Leilighed til at bemærke, at der ikke er nogen Mangel paa Penge her i Landet. Det er vel noget vanskeligere at erholde Penge, og navnlig ere de noget dyrere end før Krigen, men nogen Mangel paa Penge troer jeg, det maa indrømmes, at der ikke er. Efter min Formening vil man derfor meget trygt kunne votere denne Lov, og jeg indseer virkelig ikke, hvorledes der skulde kunne tænkes nogen anden Udvei, naar man ikke vil votere den, end overhoved at negte den; thi ved Ændringer indseer jeg ikke, at man vil kunne træffe nogen større Sikkerhedsforanstaltning med Hensyn til den almindelige Credit, end den, der ligger i Loven selv i Forbindelse med den fornødtmæssige Anvendelse af den, som man jo dog maa vente, at Finantsbestyrelsen vil udvise, ligesom det paa den anden Side ikke vil være let uden Tillid til Finantsbestyrelsen at stille betryggende Regler.

C. H. Hansen: Det er ogsaa med Hensyn til den Indvirkning, som dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, vil have paa den private Omsetning, at jeg har tilladt mig at tage Ordet. Da imidlertid en æret Rigsdagsmand allerede har udtalt en Deel af, hvad jeg kunde have at yttre, skal jeg ikke længe lægge Beslag paa Forsamlingens Tid. Jeg skal nemlig blot udtale det Ønske, at den ærede Indenrigsminister muligens vilde meddele Thinget, om vi kunne vente, at der under nærværende Session fra hans Side vil blive foreslagt et Lovforslag angaaende Forandring i den bestaaende Rentefod. Dersom dette skulde blive Tilfældet, ville nemlig de Betæneligheder, jeg har fundet navnlig at være tilstede med Hensyn til Antagelsen af det Lovforslag, der nu er under Forhandling, bortfalde.

Indenrigsministeren: I Anledning